

EXPO 'NERVEUZE VROUWEN' IN MUSEUM DR. GUISLAIN IN GENT

Vrouwen die op de zenuwen werken

In de expo 'Nerveuze vrouwen' in Museum Dr. Guislain balanceren zeven vrouwen op de grens tussen eigenzinnig en krankzinnig. Hun houvast? Kunst.

VAN ONZE REDACTRICE

SARAH VANKERSSCHAEVER

GENT | 'Wel, je mag die van mij hebben om in het museum tentoon te stellen.'

Met een titel als *Nerveuze vrouwen* hoef je de bal als man maar binnen te koppen. Want in de nieuwe expo van het Museum Dr. Guislain in Gent staan vrouwen en hun overgevoelige zenuwen centraal. Ofte: 'Twee eeuwen vrouwen en hun psychiaters.'

Zeven vrouwen krijgen in de overzichtelijke expo een tête-à-tête met hun psychiater. Soms zelfs letterlijk. En door de actualiteit plots ongewild beladen.

Vrouwen zijn wispelturig. Het zijn emotionele wezens waar je moeilijk vat op krijgt. Ze zijn ook een pak labieler dan mannen. En prikkelbaar! Man toch.

Het zijn maar enkele van de clichés die over vrouwen bestaan. En ze gaan al eeuwen mee, zo blijkt uit de expo in Museum Dr. Guislain. Zenuwen en hersenen, kortom psychiatrie, was na-

melijk lang een vrouwenzaak: de vrouwen stortten in, de mannen hielpen hen 'zich te vermennen'.

Nerveuze vrouwen toont zeven vrouwelijke patiënten en hun behandelende arts, met als oudste duo Théroigne de Méricourt en Philippe Pinel, die in de expo met een afgietsel van hun hoofd bijna lijfelijk aanwezig zijn ('kijk, er zitten nog haartjes in het afgietsel van Méricourt'). Een achttiende-eeuwse tête-à-tête dus tussen een revolutionaire vrouw die vanwege haar passionele strijd voor de vrouwenrechten in een psychiatrische instelling terecht kwam, en haar arts Philippe Pinel die haar van haar eigenzinnigheid moest genezen.

Maar ook blitse koppels als Anna O. en Sigmund Freud en Marilyn Monroe en Ralph Greenon komen aan bod, naast waanzinnig artistieke vrouwen (of artistiek waanzinnige vrouwen) zoals de Duitse Unica Zürn (1916-1970), die prachtig gedetailleerde tekeningen en aquarellen maakte over

Uit de reeks 'Suspicious portraits' van Johan Clarysse: vrolijk is anders. © Johan Clarysse

haar huwelijksleven. Zürn zou uiteindelijk sterven in haar kunst: toen ze op 19 oktober 1970 van een Parijs balkon sprong, had ze het scenario van haar zelfmoord al neergeschreven in haar autobiografische roman *Donkere lente*. Waanzin is soms een kwestie van organisatie.

Huisloof

De vrouw als huisloof, als minna-

res, als carrièrevrouw, als cliché, als moeder, als slachtoffer, als bruid, als voorvechtster en als verstoteling: *Nerveuze vrouwen* belicht zowat alle aspecten van het vrouw-zijn in relatie met hun psyche.

De curatoren Patrick Allegaert, Yoon Hee Lamot en Bart Marius verzamelden daarvoor een rist archiefbeelden en kunstwerken (video, installatie, tekeningen, schil-

derijen en sculpturen). Nu eens omwille van de aard van de kunstenaar, dan weer omwille van de aard van het kunstwerk: van Delphine Boëls *Endless hypocrites* en de reeks *Suspicious portraits* van de schilder Johan Clarysse over tekeningen van Félicien Rops tot een glasharmonica-instrument 'dat de vrouwen tot waanzin dreef'. Historische stukken worden in Museum Dr. Guislain als

YO, MODDER FOKKERS

Morgen vanaf 9u, de **ROCK 100**
met Wim Oosterlinck en rockbitch Anke

